

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРЕКРШАЈНИ СУД У БЕОГРАДУ
5-Пр. бр. 137951/13.
Дана 07.11.2013. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни суд у Београду, судија Станица Корићанац, као судија појединац, у прекршајном предмету против Миљенка Дерете из Београда, због прекршаја из члана 74 став 1 тачке 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције, а на основу члана 91,93,94,214,217 и члана 44 став 2 Закона о прекршајима, донео је дана 07.11.2013. године, следећу:

ПРЕСУДУ

КРИВ ЈЕ

Што дана 02.07.2012. године није поднео Агенцији за борбу корупције, са седиштем у Београду, улица Царице Милице број 1 извештај о својој имовини и приходима на дан именованја на функцију народног посланика Скупштине Републике Србије у року од 30 дана од дана именованја 31.05.2012. године,

-чиме је учинио прекршај из члана 43 став 2 Закона о Агенцији за борбу против корупције, што је кажњиво по члану 74 став 1 тачке 11 истог закона,

-па се на основу наведених законских прописа, а применом члана 44 став 2 Закона о прекршајима изриче:

ОПОМЕНА

На основу члана 130,131 и 132 Закона о прекршајима окривљени се обавезује на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 800,00 (осамстотина) динара, у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Од стране Агенције за борбу против корупције, број 014-016-00-74/2013-08 од 12.04.2013. године поднет је захтев за покретање прекршајног поступка против окривљеног, због прекршаја ближе описаног у изреци пресуде, те је поступајући по наведеном захтеву покренут и вођен прекршајни поступак.

У поступку испитивања, окривљени је изјавио да је на функцију народног посланика Скупштине Републике Србије именован дана 31.05.2012. године, да је знао да у року од 30 дана од дана избора на функцију Агенцији за борбу против корупције треба да поднесе извештај о својој имовини и приходима. У року од 30 дана Агенцији за борбу против корупције је поднео извештај у електронској форми, тај извештај није се вратио као неуручен, те је сматрао да је своју обавезу испунио. По истеку законског рока Агенција је обавестила Скупштину и њега да није поднео извештај о својој имовини и приходима. Одмах по сазнању поново је Агенцији електронски и штампано поднео извештај о својој имовини и приходима дана 07.12.2012. године.

У доказном поступку суд је прочитао обавештење Народне скупштине о ступању на функцију народног посланика Миљенка Дерете дана 31.05.2012. године, извештај о имовини и приходима од 07.12.2012. године, допис окривљеном од 24.12.2012. године, решење Агенције број 014-016-00-74/2013-08 од 27.02.2013. године.

Закон о Агенцији за борбу против корупције у члану 43 став 2 прописује: функционер је дужан да у року од 30 дана од дана избора, постављења или именовања поднесе Агенцији извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе или и имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству (у даљем тексту: извештај), на дан избора, постављења или именовања.

У конкретном случају неспорно је да Миљенко Дерета дана 31.05.2012. године именован на функцију народног посланика Скупштине Републике Србије, да у року од 30 дана од дана именовања није поднео Агенцији за борбу против корупције извештај о својој имовини и приходима дана 02.07.2012. године, да је извештај о својој имовини и приходима поднео Агенцији за борбу против корупције 07.12.2012. године, чиме је поступио противно одредби члана 43 став 2 Закона о Агенцији за борбу против корупције. Изнете чињенице произилазе из међусобне сагласности доказа и признања окривљеног.

Према оцени суда, окривљени је предметно прекршајно дело извршио из нехата, ово стога што окривљени није био свестан могућности наступања забрањене последице, иако је према околностима и према својим личним својствима био дужан и могао бити свестан те могућности.

Суд је ценио наводе одбране окривљеног (да је у року од 30 дана од дана избора Агенцији поднео извештај о својој имовини и приходима), али је нашао да ови наводи с обзиром на неспорно утврђено чињенично стање, нису од утицаја како на постојање конкретног прекршаја, тако на одговорност окривљеног за исти (није достављен доказ), то може бити од утицаја на одлуку о санкцији.

За кокретан прекршај законом је прописана новчана казна у распону од 50.000,00 до 150.000,00 динара. Уместо новчане казне за прекршај суд је окривљеном изрекао опомену јер постоје околности које у знатној мери умањују одговорност учиниоца, тако да се може очекивати да ће се у будуће клонити вршења прекршаја и без изрицања казне, а сходно члану 44 став 2 Закона о прекршајима, а као посебно олакшавајуће околности за изрицање опомене, суд је ценио чињеницу да је окривљени пре покретања прекршајног поступка (09.05.2013. године), пре подношења захтева за покретање прекршајног поступка (12.04.2013. године) и пре доношења пресуде испунио прописану обавезу, да нису наступиле штетне последице, да окривљени до сада није прекршајно кажњаван.

О трошковима прекршајног поступка одлучено је сходно члану 130, 131 и 132 Закона о прекршајима, с обзиром на исход и сложеност поступка.

Пресуђено дана 07.11.2013. године, под 5-Пр. бр.137951/13.

J.B.

Судија

Станица Корићанин

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба
Вишем прекршајном суду у Београду,
у року од 8 дана од пријема отправке пресуде,
преко овог суда, на адресу, улица Тимочка 14, Београд.

WWW.CINS.rs

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
8 ПРЖ. бр. 3983/14
Дана 10.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни апелациони суд са седиштем у Београду, у већу састављеном од судија: Ане Ђуровић, председника већа, Катарине Зечар и Живе Новаковића, чланова већа, уз суделовање судског саветника Зорана Вукотића, одлучујући по жалби подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка Агенције за борбу против корупције, изјављеној против пресуде Прекршајног суда Београду 5 Пр.бр. 137951/13 од 07.11.2013. године, којом је окривљени Миљенко Дерета оглашен кривим за прекршај из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције, на основу одредби члана 91 став 2, члана 93 став 3, члана 239 и члана 243 Закона о прекршајима Републике Србије, у нејавној седници већа одржаној дана 10.03.2014. године, донео је:

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ жалба подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка Агенције за борбу против корупције, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Прекршајног суда Београду 5 Пр.бр. 137951/13 од 07.11.2013. године тако што се окривљени Миљенко Дерета из Београда за прекршај из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције, осуђује новчаном казном у износу од 50.000,00 (педесетхиљада) динара коју је окривљени дужан да плати у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде у противном ће се неплаћена новчана казна заменити казном затвора одређујући за сваких започетих 1.000,00 (хиљаду) динара један дан затвора.

У преосталом делу првостепена пресуда остаје неизмењена.

Образложење

Пресудом првостепеног прекршајног суда је окривљени Миљенко Дерета из Београда оглашен кривим за прекршај из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за

борбу против корупције који је извршен у време и на начин описан у изреци те пресуде. За овај прекршај окривљеном је ирезечена опомена те је обавезан на накнаду трошкова прекршајног поступка у износу од 800,00 динара.

Против наведене пресуде подносилац захтева за покретање прекршајног поступка је благовремено изјавио жалбу због повреде одредаба материјалног права из Закона о прекршајима и других прописа, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о прекршајној санкцији те предлаже Прекршајном апелационом суду, као другостепеном, да ожалбену пресуду преиначи и окривљеном изрекне одговарајућу новчану казну прописану законом. У жалби подносилац захтева истиче да првостепени суд није поводом утврђеног чињеничног стања донео правилну одлуку о прекршајној санкцији те цитира одредбу члана 5 Закона о прекршајима. Имајући у виду да се ради о народном посланику, представнику законодавне власти и прекршају из области спречавања корупције, од изузетног значаја је изрицање примерене прекршајне санкције јер се изрицањем опомене за неблагоприятно подношење извештаја од стране народног посланика не остварује сврха прекршајне санкције. Нарочито треба да се има у виду да функција на коју је именовани изабран подразумева не само познавање прописа који се односе на обављање функције већ и на обавезе које прате наведену функцију. Даље се у жалби истиче да првостепени суд није правилно ценио све околности прописане одредбом члана 39 Закона о прекршајима. Одредбом члана 8 Правилника о регистру функционера и регистру имовине је прописано да извештај о имовини прихода функционер доставља лично, подношењем извештаја Агенцији у електронској и штампаној форми, на прописаном образцу. По добијању програмски генерисане шифре којом се потврђује електронска регистрација извештаја, функционер одмах а најкасније у року од 8 дана доставља Агенцији извештај у штампаној форми, непосредно или препорученом поштанском пошљиком. Посебно подносилац жалбе наводи да је Агенција у два наврата Народној скупштини РС упутила дописе којим је опоменула народне посланике да испуне обавезу прописану чланом 43 став 2 Закона о Агенцији. Такође се у жалби истиче да је Прекршајни суд у Београду при одлучивању о прекршајној санкцији погрешно применио одредбу члана 44 Закона о прекршајима.

Разматрајући списе предмета прекршаја, разлоге побијане пресуде, оценом навода и предлога у жалби те испитујући првостепену пресуду по службеној дужности у смислу члана 241 Закона о прекршајима Републике Србије, Прекршајни апелациони суд налази да је ваљало одлучити као у изреци.

Првостепени суд је, по оцени овог суда, истинито и потпуно утврдио све чињенице које су од важности за доношење законите одлуке у конкретном случају. Доказима изведеним током поступка је на несумњив начин утврђено да су се у радњама окривљеног стекли елементи прекршаја из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције, а за одлуку о кривици окривљеног првостепени суд је дао ваљане и јасне разлоге који су у целости прихваћени.

Суд констатује да у току првостепеног поступка није било битних повреда одредаба прекршајног поступка ни повреде материјалног права на штету окривљеног на које повреде овај суд пази по службеној дужности сагласно одредби члана 241 Закона о прекршајима Републике Србије.

Оцењујућу одлуку првостепеног суда у делу о изреченој опомени, Прекршајни апелациони суд је применом члана 243 Закона о прекршајима преиначио пресуду првостепеног суда у делу о санкцији и одлучио као у изреци. За прекршај из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције је за прекршај функционера прописана новчана казна од 50.000,00 динара до 150.000,00 динара, а Прекршајни апелациони суд се определио за новчану казну у висини законом прописаног минимума и окривљеног осудио новчаном казном у износу од 50.000,00 динара. Прекршајни апелациони

суд није прихватио процену првостепеног суда да постоје околности које у знатној мери умањују одговорност учиниоца затим да је окривљени пре покретања прекршајног поступка и пре подношења захтева за покретање прекршајног поступка као и пре доношења пресуде испунио прописану обавезу те да нису наступиле штетне последице а окривљени до сада није прекршајно кажњаван, а из којих разлога је првостепени суд окривљеном изрекао опомену, јер нису у питању околности које умањују одговорност учиниоца. Прекршајни апелациони суд је имајући у виду околности наведене у првостепеној пресуди а које јесу од значаја за одмеравање казне али имајући у виду и да је Агенција за борбу против корупције у захтеву за покретање прекршајног поступка навела да је дана 29.11.2012. године упутила допис Народној скупштини Републике Србије број 46 -00-0024/12-08 којим упозорава Народну скупштину да одређени број народних посланика који су ступили на функцију дана 31.05.2012. године нису поступили у складу са законом а где је наведен и овде окривљени, окривљеног осудио новчаном казном у износу од 50.000,00 динара односно у висини законског минимума којом казном ће се по мишљењу Прекршајног апелационог суда утицати на окривљеног да убудуће не чини овакве и сличне прекршаје. Након дописа упућеног Народној скупштини а по протеку рока од 155 дана од дана настанка обавезе окривљени је исту испунио те је, по мишљењу овог суда, минимална законом прописана казна у конкретном случају довољна за остваривање како специјалне тако и генералне превенције.

Због свега изнетог одлучено је као у изреци.

Против ове пресуде жалба није дозвољена.

Пресуђено у Прекршајном апелационом суду са седиштем у Београду, 8 Прж.бр. 3983/14 дана 10.03.2014.године.

ЖП

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Ана Ђуровић

